

ಆಮೆ ಬಂತೊಂದಾಮೆ!

■ ಚಿತ್ರ ಬರಹ:
ಕೇಶವ ವಿಟ್ಲ

ಆ... ನಿಡ್ಡೆ ಬರಿದೆ

ವಾದ್ಯ ಗೋಷ್ಠಿ

ಊರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಗದ್ದೆ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆರೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ವಾಕಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದರ ಸೊಗಸೇ ಬೇರೆ. ಇವತ್ತಿಗೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಕಣ್ಣುಂಬುವ ಹಸಿರು, ನೀರ ಹರಿವಿನ ಮೃದು ಮಧುರ ನಿನಾದ, ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿ- ಎಲ್ಲವೂ ವಾಕಿಂಗ್‌ನ ಅನುಭವವನ್ನು ಅಪ್ಪಾಯಮಾನವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಳಗೆ ನಡೆಯುವ ನೆಲ ಸಮತಟ್ಟಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಉದ್ದಿಪಿಸುವ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕವೇ.

ಅವತ್ತು ಕೆರೆಯ ಬಳಿ ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ರಳಕ್.. ರಳಕ್.. ಎಂಬ ಸದ್ದು! ಯಾರೋ ಕೆರೆಯ ನೀರಿಗೆ ಕಲ್ಲೆಸೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡು ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನೋಡಿದೆ. ಯಾರೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ! ಮರುದಿನ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಸದ್ದು. ಇನ್ನೇನು ಕೆರೆಯ ಬಳಿ ತಲುಪಬೇಕು ಎನ್ನುವಾಗ ರಳಕ್.. ರಳಕ್.. ರಳಕ್! 'ಯಾರೋ ಬೇಕೆಂದೇ ಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದುಕೊಂಡು ಸುತ್ತಲ್ಲ

ನೋಡಿದರೂ ಯಾರೂ ಪತ್ತೆಯಿಲ್ಲ!

ಇದರ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಮರುದಿನ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಸದ್ದಾಗದಂತೆ ಕೆರೆಯ ಬಳಿಗೆ ಸುಳಿದು ಮರದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಾಗ ಕಂಡದ್ದು ಈ ಆಮೆಗಳ ಸಂಸಾರ! ಕೆರೆಗೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಒಂದು ಒಣಗಿದ ತೆಂಗಿನ ಮರ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ವಾಕಿಂಗ್ ಮಾಡುವ ಆಮೆಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಹೆಜ್ಜೆ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿಸಿದಾಕ್ಷಣ ಒಂದೊಂದೇ ರಳಕ್... ರಳಕ್.. ಎಂದು ಕೆರೆಯ ನೀರಿಗೆ ಡೈವ್ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು! 'ಅರೆ... ಆಮೆಗಳ ಫೋಟೋಗ್ರಫಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ..' ಎಂದು ಅರೆಕ್ಷಣ ಅಚ್ಚರಿಯೂ ಆಯಿತು!

ಮರುದಿನದಿಂದ ನನ್ನ ಫೋಟೋಗ್ರಫಿಯ ಕಸರತ್ತು ಶುರು! ಆದರೆ ಕ್ಯಾಮೆರಾಕ್ಕೆ 'ಫೋಸ್' ಕೊಡಲು ಆಮೆಯೇನು ಸಾಹಿತಿಯೆ.. ಅಥವಾ ರಾಜಕಾರಣಿಯೆ? ಮನುಷ್ಯರ ಹೆಜ್ಜೆ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ನೀರೊಳಕ್ಕೆ ಧುಮುಕಿ ಈಜಿ

(8ನೇ ಪುಟ ನೋಡಿ)